

Christus, ons Pascha

uit: The Bible Treasury

Exodus 12:13

Als God Zijn volk bevrijdt, zien wij tegelijkertijd ook dat Hij de wereld gaat oordelen. Maar tegenover de wereld wordt een algemeen getuigenis gegeven, dat *niemand* uitsluit. De wet onderscheidt de mensen naar hun *daden*, maar de Heilige Geest overtuigt de wereld van zonde, omdat zij niet *geloven* in Hem die door de Vader was gezonden. Dat is de reden dat het evangelie de wereld ziet als reeds geoordeeld (vgl. Joh. 16:8-11). God heeft de mens op elke mogelijke manier op de proef gesteld. Het evangelie gaat ervan uit dat die tijd voorbij is en dat de mens verloren is. Mensen proberen dikwijls *zichzelf* te redden en willen hun eigen kracht beproeven; zij ervaren dan dat zij geen kracht hebben. Zelfs bekeerde mensen proberen dikwijls om zich op die manier aangenaam te maken voor God. Maar dan beroven wij Christus van Zijn eer en ontkennen wij onze eigen reeds geoordeelde toestand.

In Egypte stelde God Zich tevreden met de dood van de eerstgeborenen in elk huis, om zó Zijn oordeel te manifesteren. Farao wilde het volk van God niet laten gaan toen God dat vroeg. God wilde dat het volk Hem zou dienen, Hij had het recht daartoe. Maar de wereld – in de persoon van zijn overste – wilde niet toegeven. Toen kwamen er wonderen en plagen om hun aandacht te trekken en de rechten van God te bevestigen. Maar Egypte wilde niet luisteren. Farao liet zijn hart niet vermurwen, maar later werd zijn hart verhard en ten slotte werd hij een voorbeeld van Gods gericht voor alle mensen. In de dagen van Noach was het ook zo; en heden is het niet anders. God laat de wereld waarschuwen dat de oordelen naderen. De Heer Jezus zal wraak brengen “*over hen die God niet kennen en over hen die het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen*” (2 Thess. 1:8).

In afwachting van het komende gericht eist God absolute gehoorzaamheid aan Zijn geopenbaarde wil. Hij vraagt dat de wereld zich onderwerpt aan Jezus. Iedereen die dat niet wil, zal straks ertoe gedwongen worden als het oordeel komt. Dan is het tot hun beschaming en eeuwige smart. God stelt Zijn Zoon in vernedering voor om de wereld te redden. Maar alles is nutteloos zonder onderwerping aan Christus, omdat God dat vraagt en dat waardeert. In de Zoon geloven, is het eeuwige leven; dat is de behoudenis. De Zoon van God verwerpen is het oordeel. God wil dat het hart zich overgeeft aan Jezus als Heiland en Heer en aan de

goddelijke genade in Hem. Dan is het hart en al het overige veranderd, en elke kwestie van goede werken opzijgezet. Het draait allemaal om dit punt: Jezus aannemen of verwerpen. God staat boven alles.

Zacheüs kon spreken over wat hij gedaan had, maar dat was het punt niet. “*Vandaag is aan dit huis behoudenis ten deel gevallen*”, zegt de Heer. Als Christus wordt aangenomen, betekent dat het leven. Maar als Hij wordt verworpen, komt het oordeel over de mens die volhardt in zijn ongeloof. Wat een geluk voor iemand die overtuigd is van zonde, dat hij niet in zichzelf hoeft te zoeken om God iets aan te bieden. Als het hart bedroefd is in overeenstemming met God, is *Christus* de genade, de heerlijkheid en de volmaaktheid waaraan zo iemand behoefte heeft; en de goede werken volgen vast en zeker.

Maar het Woord van God verzekert ons dat het oordeel komt. Praktisch gezien is de satan de overste van de wereld, maar God houdt Zijn rechten. De onbekeerde mens wordt door de vijand bedrogen en hij bevindt zich in zijn macht. Satan doet alles wat hij kan om de mensen te laten geloven dat zij vrij en gelukkig zijn, dat zij rechtvaardig en goed kunnen zijn. De wereld wil het evangelie van onze Heer Jezus Christus niet gehoorzamen en hoopt aan het oordeel te kunnen ontkomen. Satan imiteert alles wat God doet om zo de mensen te verleiden. Hij probeert de mensen te laten denken dat ze nog niet zo slecht zijn, dat ze toch een beter leven leiden dan anderen. Hij fluistert ze in dat ze zich zo voor God kunnen stellen, en dat God niets zal kunnen zeggen. Maar God handhaaft Zijn rechten en *niets* is goed, als Jezus niet wordt aangenomen door het geloof.

In Jezus wordt alles wat volmaakt is in God en in de mens aan het geweten voorgesteld. De heiligheid van God wordt in Hem gevonden, niet om te veroordelen, maar in volkomen genade. God wil echter wel algehele onderwerping aan Hem. Niemand van hen die tot Hem komen, wordt afgewezen. Hij is God in al Zijn goedheid om de harten te trekken. Hij is Mens in Zijn vernedering, niet om Zijn eigen wil te doen, maar om aan te nemen wie tot Hem komt; want dat is de wil van Hem die Hem gezonden heeft. Maar God wenst *onderwerping* aan Jezus. Als Hij wordt verworpen, is dat het overtuigende bewijs dat het hart niets van God wil weten, op welke manier Hij Zich ook aan de mens

voorstelt. Dat maakt het hart van de mens openbaar, zijn trots, zijn hardheid en lichtzinnigheid. Geen van deze dingen kan voor God bestaan en Jezus heeft Zijn tegenwoordigheid in liefde geopenbaard. De trots schaamt zich voor het kruis, voor de verachte en verworpen Jezus. Op deze manier onderzoekt God het hart en de mens kan dat niet verdragen. Hij moet erkennen dat hij een zondaar is, zijn geweten onderwerpen en de eigen wil loslaten, maar dat wil hij niet.

Het is de vreugde van de Heer om het afgedwaalde te zoeken, maar de natuur van de mens verzet zich tegen het idee in zijn lompen terug te keren en zijn ellende te erkennen. Alleen *genade* kan hem ertoe brengen dat te doen. Dat is de reden waarom de menselijke trots de *genade* nog meer veracht dan de *wet*. Het hart kan het namelijk niet verdragen volledig naakt voor God te staan. Maar als een mens gezegend wil worden, moet God zijn hart binnenkomen en de ziel voor eeuwig redden. God handelt naar wat Hij is, en niet naar onze gedachten. Als de mens niet in Jezus wil geloven, zal God openbaren wat Hij in het oordeel is.

Egypte moest geslagen worden. Maar eerst zien wij dat diegenen die aan God onderworpen waren, in veiligheid werden gebracht. Zij stelden hun vertrouwen op het gestorte bloed van het Lam – en dat doen wij ook. Israël wist ook van het oordeel dat over Egypte zou komen. Zo zou het bij iedereen moeten zijn die gered is. Wij zouden goed moeten nadenken over de wegen van God, wanneer Hij de wereld in gerechtigheid gaat oordelen.

Maar als God het oordeel aankondigt, geeft Hij ook het middel om eraan te ontkomen. Iemand die God vreest, houdt zich aan Zijn Woord en deze handelwijze wordt hier getoond bij het slachten van het paaslam. Had Israël kunnen blijven bestaan als God met Zijn oordeel kwam? De Egyptenaren waren zondaars en moesten zeker geoordeeld worden, maar als God ging oordelen, wat zou er dan met de Israëlieten gebeuren? Waar waren hun zonden? God zei tegen Mozes dat zij het bloed van een geslacht lam moesten nemen en dat op de zijposten en de bovendorpel moesten strijken van hun huizen: *“En het bloed zal u dienen als een teken aan de huizen waar gij zijt, en wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij. Aldus zal er geen verdervende plaag onder u zijn, wanneer Ik het land Egypte sla”* (Ex. 12:13).

Voor de menselijke geest was dit dwaasheid, maar het geloof eerde eenvoudig het woord van God en handelde ernaar. De verderfengel ging door het hele land en als er Israëlieten waren geweest, ook al waren het nette mensen, die géén bloed aan hun deur hadden gestreken, dan zou hij bij hen naar binnen zijn gegaan en de eerstgeborene gedood hebben. Want God oordeelde overeenkomstig dit teken de zonde, en het

oordeel kent geen onderscheid, want allen hebben gezondigd. Waar geen bloed was, daar vond de verderfengel de niet verzoende en niet geoordeelde zonde in al haar gruwelijkheid voor een heilig God. Dus het is Christus en de eeuwige behoudenis, ofwel géén Christus en géén heil: *“Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem”* (Joh. 3:36).

Iedereen die zich bevond achter een met bloed bestreken deur was absoluut veilig. De HERE oefende het oordeel uit door Zijn engel. Het was onmogelijk om Hem te bedriegen, net zo goed als het onmogelijk is voor de mens om aan het oordeel te ontkomen. Hij zei: *“ (...) wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij”*. Daaraan hoeven wij niet te twijfelen, wat het oordeel ook inhoudt. God ziet dus het bloed, daarop kunnen wij vertrouwen om aan het oordeel te ontkomen. Het gaat niet om ons eigen begrip van de zonde of van het bloed van het Lam. God Zelf kent de waarde van het bloed van Zijn eigen Zoon, evenals Hij volmaakt onze zonde kent en haat. Wij begrijpen deze beide dingen als wij Gods Woord aannemen en erop vertrouwen door het geloof. Het geloof weet dat het oordeel over de zonde noodzakelijk is, en het ziet de waarde die God hecht aan het bloed van Christus. Hoe meer wij Christus kennen en genieten van Zijn reinheid, des te meer besef hebben wij ook van onze zonden. Zo aten de Israëlieten het paaslam, terwijl zij veilig waren in het huis waaraan het bloed was aangebracht. Het zou voor hen een zonde zijn geweest te denken, dat God zou kunnen falen in Zijn belofte of in Zijn redding. Het is ook nu zonde eraan te twijfelen of het bloed van Jezus Christus ons wel kan reinigen van alle zonde.

Israël was nog wel in Egypte, maar ze waren er geen slaven meer. Die nacht waren hun lendenen omgord, hun sandalen aan hun voeten en hun staf in de hand. Dat is ook onze positie in deze wereld. Israël begon aan de woestijnreis, maar de kwestie van de zonde was geregeld. Zij waren veilig en dat wisten zij zelfs middenin het oordeel van God over Egypte. Het hart kan geen echte vrede vinden, zolang de openbaring van Gods genade niet even duidelijk voor ons is als die van Zijn oordeel over de zonde. De christen weet dat zijn oordeel op Christus Zelf is gevallen. Hij begint met zich te onderwerpen aan de gerechtigheid van God, die onze natuur en onze daden met wortel en tak oordeelt, maar die ons laat zien dat het oordeel door de Heer Jezus gedragen is.

Hebt u zichzelf onderworpen aan Christus? God eist het. Hij vraagt geen offers van uzelf. Hij stelt u Jezus voor en laat zien wie uzelf bent. De grootste zondaar ter wereld kan in genade worden aangenomen door Jezus: *“Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het de dag van de behoudenis”* (2 Kor. 6:2).

Oorsprong: [Le Messager Evangélique 1969-246](#)

Titel: **Christ, notre Pâque**

